

Jesus, Maria, Josef!
So bet' ich fromm und still,
Wenn oft in tiefstem Leide
Das Herz mir beben will
O Jesus, der getragen
für uns des Kreuzes Last,
Gieb Kraft mir, wenn mich Tagen
In schwerem Kreuz erfaßt!

Jesus, Maria, Josef!
Das ist mein heißes fleh'n,
So oft des Heiles Feinde
Mir nach der Seele steh'n!
Maria, sündlos Reine,
Sei mir im Streit nicht fern,
Du bist mein Trost alleine,
O Mutter meines Herrn!

Jesus, Maria, Josef!
So ruf' ich spät und früh,
In aller Last des Lebens,
In Arbeit, Sorg' und Müh'.
O Josef, der empfunden
Du so viel Schmerzen hier,
Gieb, daß in schweren Stunden
Ich nie Geduld verlier'!

Jesus, Maria, Josef!
Sei noch mein letztes fleh'n,
In diesen heil'gen Namen
Kann friedlich heim ich geh'n!

Jesus, Maria, Josef,
Sie reichen mir die Hand,
Und führen mich hinüber
In's ew'ge Vaterland!

~~~~~

Gruß an das Oberhaupt der heiligsten Familie.

Wir fliehen fromm zu Deinem Thron,
Du unser großer Schutzpatron,
Und gießen kindlich vor Dir aus
Jedwede Noth in Herz und Haus!

Denn was Dein mildes Herz begehrt,
Wird allzeit Dir von Dem gewährt,
Den einst Du trugst auf Deinem Arm,
Den Du geliebt so treu und warm!

Du nährtest unser'n Gott so groß,
Bewächtest seiner Kindheit Los,
Er, der Dich Vater hat genannt,
Legt nun auch uns in Deine Hand!

Und diese Hand birgt unser Heil,
Durch sie wird Alles uns zu Theil,
Was uns an Seel' und Leib zugleich
Zum Heil nur ist für's Himmelreich!

Du, der so viel vermag bei Gott,
Blick' mild herab auf alle Noth,
Die auf der ganzen Welt so weit
Empor zu Dir um Hilfe schreit!

Sei unsrer Kirche Schutz und Schirm,
Wie auch die Wuth der Feinde stürm',
Und unser'n heil'gen Vater hüt',
Bis er den Sieg des Rechtes sieht!

Gieß Du in jedem Christenhaus
Die Liebe und den Frieden aus,
Halt' alle bösen Geister fern,
Führ' jedes Herz zur Furcht des Herrn!

Die Reisenden an's Ziel geleit',
Die Sterbenden stärk' Du im Streit,
Und schließ' — nach wohl vollbrachtem
Lauf —
Den Himmel einst uns Allen auf!

Cordula Peregrina (C. Wöhler).

(Nachdruck verboten.)

Abbildung der heil. 14 Nothhelfer in Frankenthal.
 Folget denen nach, die durch Glauben und Geduld
 das Erbgut der Verheißung erlangt haben.

Abbildung der heil. 14 Nothhelfer in Frankenthal.
Folget denen nach, die durch Glauben und Geduld
das Erbgut der Verheißung erlangt haben.

Ne crelli
DeVM pietas
Conserui sand
ta trinitas

Hladno, 25. X. 03.

Časě balická nárn umřela.

23. října 1903, v pátek, několik minut po
4h vypustila dobaí ba starěna svou duši. Uvá-
nala, když matka šla pro tetičku, která
ji ještě sludila. - Sludila, ale ne na dlouho.
Promluvila ještě, opět usnula, počala chrápati,
zemřela. Zemřela, opustila nás naše dobaí
balická. Jindřich ji zastihl ještě za živa.
Býjel ve čtvrté večer, v noci, ale my ne. Doma
myslili, že balická dlouho ještě vydrží. Jan
doktor myslil, že 3 roky. Ale přidalo se zapá-
lení plic, a zhasla. Byla až do poslední chví-
le úplně při vědomí, a věděla, že je tak ne-
mocná. Ulehla v úterý po procházce, na kterou
šla matka. Balická byla marná.
V pátek ráno jím ale řekla: "Ale je konec"
Braniče. Ulehla klidně na kanapi, kde
zůstala až do soboty poledne, než přinesli

28

Když přišli k ní, utišovali jí dříve, než se jí
posmívali, říkali, řekla: "ale když ono je to
také přirozené" vespomínal tatínka (prof. Wald) při
mrtvé matce.

Hladno, 23. X. 03.

Časě babička naša umřela.

23. října 1903, v pátek, několik minut po 4h vypustila dobrá ta stará srouduci. Usínala, když matka šla pro tetičku, která jí ještě sludila. - Sludila, ale ne na dlouho. Trouhnila ještě, opět usnula, počala chrápati, pomřela. Zemřela, opustila nás naše dobrá babička. Jindřich jí kashil ještě za živa. Břijel se čtrtek večer, v noci, ale my ne. Doma myslili, že babička dlouho ještě vydrží. Pan doktor myslil, že 3 roky. Ale přidalo se zapálení plic, a zhasla. Byla až do poslední chvíle úplně při vědomí, a velusila, že je tak nemocná. Ulehla v úterý po procházce, na kterou šla matka. Babička byla unavena. V pátek ráno pryj ale řekla: "Až je konec" Barušce. Umřela klidně na kanapi, kde zůstala až do soboty poledne, než přinesli

rakov dřevěnou, černou.

Malinka přijela s tindrěchem do Prahy
včera ráno v 1/2 7, dřívě jsem. Zastechl
jsem ráho, nylitnu, kusil jsem to,
že jsou to oni. Jmenáku nám to ma-
linka řekla, koupili jsme 2 věnce, ro-
stlý a uměly. V poledne jsme přijeli ve
4 hodina, balicku jsme viděli ještě v
rakvi. Dvě svíce jí hořely u hlavy.
Božay jí dal knoňaku její obrásky,
klička její ruzěnce na rukou. V pět ho-
din přijel vůz, zavřeli rakov, odvesli,
a my jí dali ještě 2 Bohem.

Večer jsme byli na Tladně. Mluvil
jsem s tatínkem o balické. Také
mi řekl anekdotu o třetivskéjím. Pak
jsem ještě psal párte, a v 1/2 12. šel
spát.

Když přetrážíte historii práva smluv, ať je práva
posuzování smluv, řekne: ale když ono je to
sady je sady reponimál státní (Prof. Waed) při
smluvní malice.

č. 12

Paldovka

Mařice

Veškerá

Lučiči

Veškerá

imot

okraj

Věžeček
Haldy

Spánek
budovy

12 dělníků a
domácí dělní
společnost

Trávník

Trávník

Oberlehrer Karl Lichtnecker und
Frau Wilhemine, Kladno 25.10.03.

Sehr geehrter Herr!
Ihre Frau von echtem Schrot und Korn, herzlich und hingebend, ist
in Ihrer lieben Frau Mutter ins Schattenreich gepilgert und hat
in unseren Herzen, die ihr stets gewogen waren, die innigste Teilnah-
me geweckt.
Ehre ihrem Andenken!

Ihre mitfühlenden und stets ergebenen
Karl Lichtnecker, Oberlehrer und
Wilhemine L.
in Kladno.

25. 10. 03.

Sehr geehrter Herr!

Eine Frau von echtem Schrot und Korn, herzlich und hingebend, ist
in Ihrer lieben Frau Mutter ins Schattenreich gepilgert und hat
in unseren Herzen, die ihr stets gewogen waren, die innigste Teilnah-
me geweckt.

Ehre ihrem Andenken!

Ihre mitfühlenden und stets ergebenen

Karl Lichtnecker, Oberlehrer und

Wilhemine L.

in Kladno.

25.10.03.

Tebe gesendetes Juché!
Ihr Juché von diesem Herbst und Sonn, Herz-
lust und Singeband, ist in Euer lieben Juché
Mütter ins Herbstarrivier eingeleitet und fest
in unsern Herzen, die ihr Platz genommen
werden, die innigste Teilnehmung gemacht.
Ihr euren Ostanten!

Ihr mitfühlenden und Platz
nehmen

25. 10. 03.

Karl Lichtnecker, und
Oberlehrer   Wilhelmine L.

in Kladno.

Vyňatek ze " Vzpomínek z mého života v Kladně " od prof. F. Walda .
Napsáno 22.2. 1929.

... " Začal jsem již v starší pěti let choditi do české soukromé školy; v témž roku (po válce prusko-rakouské) jsme se odstěhovali na Kladno na kolonii Thinfeld, kam byly dílny přeloženy. Proto jsem na Kladně (snad asi šestiletý) přišel hned do druhé třídy; jelikož bylo v Kladně jen pět tříd, ztrávil jsem pak v páté třídě celá tři léta u pana učitele Hálka, blahé paměti. Ve třídě nás bývalo kol dvou set, a pan Hálek mohl ~~ovládati~~ třídu ovládati jen neúprosnou rákoskou. Přesto měli jsme jej velmi rádi, neboť uměl vzbudit v nás myslivého ducha. „o prvá léta svých studií jsem na př. v počtech úplně vystačil s tím, co jsem se u něho naučil, a byl jsem v druhé půlletí třetí reálky velmi nemile překvapen, když začala algebra, které nás Hálek ovšem nenaučil. Asi v sextě přiučoval jsem menšího studenta, který nesvedl úměry; když jsem si s ním již nevěděl rady, vzpomínal jsem si, jakým způsobem nás tomu učil Hálek, dělal jsem to po něm- a měl jsem úspěch!

Asi v septimě požádal mne spolubydlící o dvě léta mladší než já (ale výborný student) , abych mu pomohl ustavit rovnici k danému slovnímu úkolu. Myslíl jsem, že to dovedu hravě-ale nešlo to; v rozpacích jsem si vzpomněl, že jsem zcela podobný úkol (ovšem bez rovnic) kdysi počítal-u Hálka, a pak jsme to svedli!

Ovšem to ani u Hálka nebyl běžný úkol, spíše pokus, zda-li to alespoň někdo z nás dovede.

Hálek byl dokonale demokrat, takže byl přízniv spíše chudým než zámožným. Když po bifmování věnoval biskup každé třídě bifmovanců čtvery modlitby a asi patnáct ocelorytin, vyzul se Hálek nepříjemné volbě těch, kteří budou poděleni tím, -že je dal třídou zvolit ! Tehdy se také ještě (1870) psaly do "zlaté knihy" jména žáků v pořádku dobrého prospěchu; tu žáky, resp. jejich pořad zase stanovila sama třída svobodnou volbou

Nové školní zákony z roku 1872 nepřinesly Hálkovi mnoho dobrého; byl tehdy již delší čas správcem školy, snad zatímním. Zákony byly vydány "liberální" vládou a Hálek asi věřil v nový jejich protiklerikální směr. Měl stále potyčky s farou (snad z podnětu zúčastněných dam, své choti a farské kuchařky) a to vedlo na konec k jeho sesazení ze správy školy.

Z řádků jeho byla později celá řada dělníků-socialistů, ovšem na rozdíl od pozdějších socialistů horlivých národovců-Čechů. Pamatuji se své bývalých spolužáků Al. Pospíšila a Waltra. Pracovali na hutích, ale byli na nátlak ředitelství bez jiného důvodu, jen pro své smýšlení, z práce propuštěni.

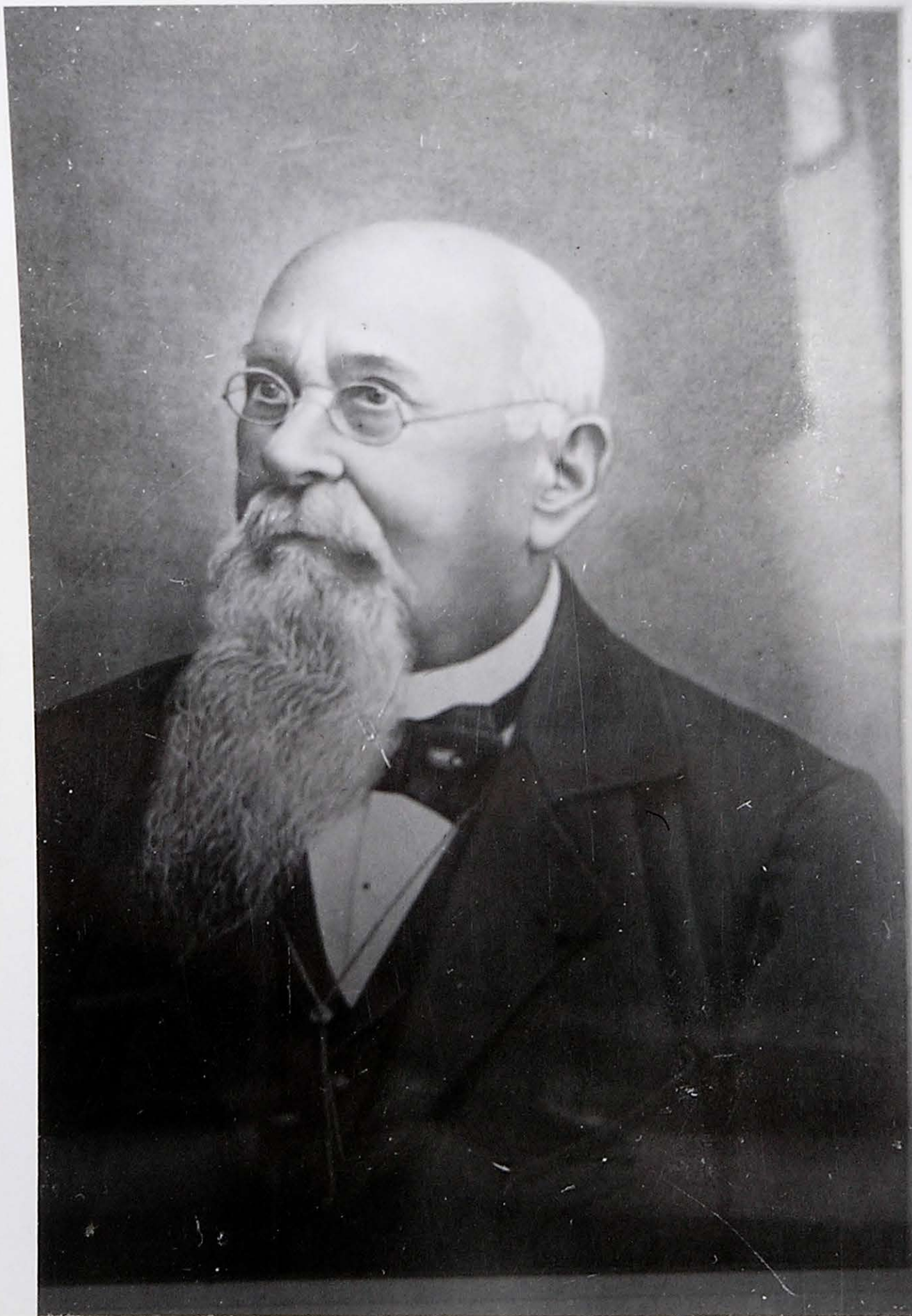
Dnes by se ovšem něco takového již státi nemohlo! Byl to naprostý nezdařilý pokus udupati dělnické hnutí násilím. " ....

Riádni učitel Josef Hádlek.

Foto p. Kellicha v Kladně.
Snímek z obrazu neznámého
v kladenském Sládečkově
museu obstaral p. Jahnke
16. 4. 44.

* učitel, kraj Berounský
18. XII 1824 v. 25
+ v Kladně 8. XI. 1905
stár 81 let.

Ridič učitel Josef Hálek.

Foto p. Vělichy a Kladna.

Snímek a drama neznámého
v kladenském Sládečkově
museu obstaral p. Jandubí

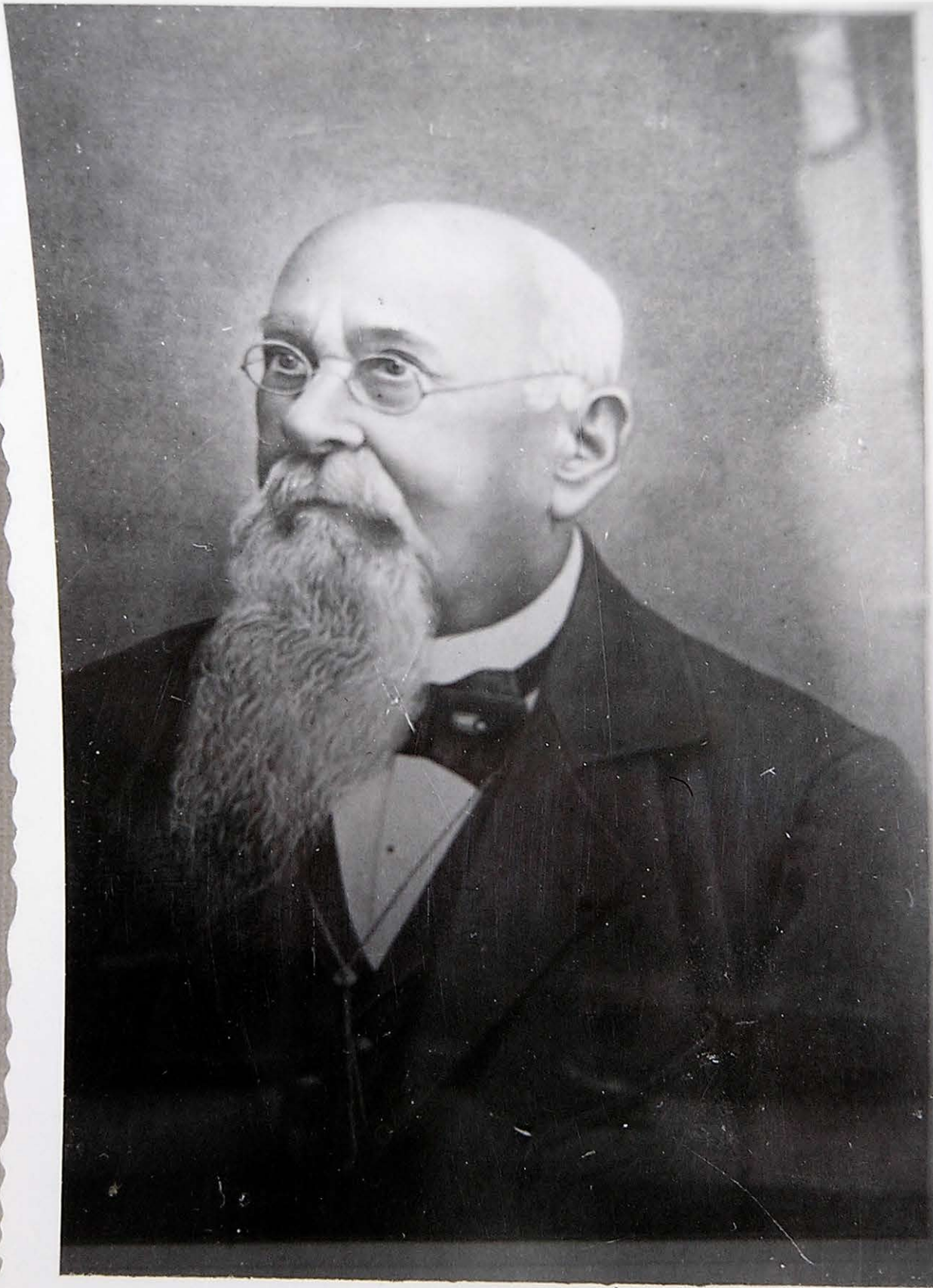
16.4.44.

* učitel, kraj Kralupy

18. XII 1824 č. 25

+ v Kladně 8. XI. 1905

star 81 let.

Lidčím písním k sl. jmenování,
 JOS. HÁLEK
s rodinou.

20. V. 03

Milý Páneli!
 Právě jsem obdržel od p. Maliny korespondenční listek, v kterém mi sděluje, že byli „Družičké národní“ č. 62 v r. II. posobiti.
 S úctou
 Jos. Hálek

Adresa:

Velectěný Pán, p. Frt. Wald,
 lučebník praž. želez. spol.

z d e s

Razítko: 20.5.03. Kladno XI.

Prvečné písmo k. ob. j. messisiam,

JOS. HALEY

s rodinou.

20.5.03

Milý Páneli!

Právě jsem obdržel od p. Maliny korespondenční listek, v kterém mi sděluje, že bydlí „Družické náněsosti“ č. 62 v r. II. posobně.

S úctou

Jan Pálek

Adresa:

Velectěný Pán, p. Frt. Wald,
lučebník praž. želez. Spol.

z d e s

Razítko: 20.5.03. Kladno XI.

Correspondenz-Karte.
Korespondenční lístek.

Zur für die Adresse
Pourze pro adresu

Veleobčasný Pán pro Fr. W. W. W.
Surobník praž. želez. Spol.

in }
v }

Prag.

Josef Hálek

Matoušův hřbitov:

Comité bez dat, na peníze v pomín.

Ještě návrh:

Kolo v sudcích říze,

letna opuskie, ten nemurci.

Relief, relativní podoba aut ruti-
řed. Maliny.

Dcera Josefina Malinová, podle po ríd. odd. 563

Práhu - Ktrna, Pirecton 2.

Sup. p. Jaluhoi 27/1.44.

O mládí prof. F. Walda a o svém otci, říd. učiteli Josefu Hálkovi píše
5. března 1944 paní Josefina Malinová Dr. F. Waldovi:

Vážený pane doktore!

Velmi mne Váš dopis potěšil, tím víc, že se snažíte, aby můj otec, zároveň s Vaším panem otcem, nepřišel v zapomenutí, tím zvláště, když je ho pamětníci jeden po druhém odchází, a že jej chcete připomenout těm ještě žijícím, i těm, kteří už jej neznali.

Velmi ráda Vám sdělím, nač si vzpomenu, o Vašem panu otci, i o mém tatínkovi.

Především vím, že tatínek byl velmi hravý na svého žáka, pana profesora Walda, jako toho nejlepšího a přímo jej miloval. Vždy rád o něm mluvil, rád jej vzpomínal a jím se chlubil.

Pamatuji se velmi dobře na pana otce co na studenta, kdy tatínka v každých prázdninách navštěvoval. Obědvával u nás, rád byl u nás vídán a také rád k nám chodíval. To bylo v době jeho počátečných studií na technice.

Po mém provdání a odchodu z Kladna jsem dlouho o panu otci neslyšela, až když byl po odbytých technických studiích přijat do laboratoří kladenských hutí, kde se jako výborný chemik uplatnil.

Po té mu byla nabídnuta profesúra na české technice a tam také své jméno proslavil.

Dlouhá léta jsem se s panem otcem nesečkala až jednou jsme se se svým mužem setkali s Vašimi pány rodiči zde v Praze u Fleků, a vím, že to byl tenkrát krásný večer.

Po dalších letech jsme se setkali u rakve mého otce a to jsme spolu vyměnili pouze pár vět. A naposledy jsem s panem otcem mluvila jednou v Poděbradech, kde se léčil a já tam byla návštěvou u svých příbuzných. Ne dlouho na to, zemřel pan otec také.

Pamatuji se také dobře na Vaší babičku paní Waldovou, ustaranou, milou, malou paní. Přinášela tatínkově zprávy od synka z Prahy a světovala se mu se všemi svými starostmi, žaly i radostmi.....

O mém otci Vám toho mohu říci více. Narodil se v Minicích (kraj Kralupský) 18. prosince 1824 - ž. 25 jako syn sklenáře. Zemřel 8. listopadu 1905 na Kladně. Moje matka, Františka, roz. Landová se narodila 6. března 1831